

instrument estratègic per a la dinamització de l'economia valenciana.

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Entendida esta primera respuesta, pero..., me gustaría saber el modelo de gestión que tienen previsto aplicarse en Feria Valencia, por favor.

Gracias. (Algú diu: «Gràcies.»)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Vaig a ser succint i vaig a explicar-li quin és el full de ruta que vam aprovar o que hem signat este matí les quatre parts o les tres parts.

Primer, el ple del Consell haurà d'aprovar un decret llei d'assumpció del deute, que haurà de ser convalidat posteriorment per Les Corts. El decret llei de cap manera suposarà afegir noves obligacions financeres a les ja compromeses pels anteriors governs, la qual cosa suposa que La Generalitat no haurà de destinar recursos addicionals. La principal finalitat de la norma és aclarir la situació administrativa del deute i alliberar Fira València d'una pesada llosa que impedeix el seu desenvolupament comercial.

Al mateix temps, s'aprovarà un altre decret llei que modificarà la Llei 3/2011 de comerç de la Comunitat Valenciana, on s'equipararà l'activitat firal a un servei d'interés general autonòmic, atribuint a La Generalitat no sols la capacitat normativa respecte d'aquestes accions, sinó també la possibilitat de promoure la celebració de fires comercials de forma directa o indirecta.

Per un altre costat, l'Ajuntament de València rescatarà la concessió actual sense que això supose indemnització per a l'actual institució firal i, tot seguit, l'ajuntament cedirà la gestió de la infraestructura a La Generalitat mitjançant una concessió demanial de forma gratuïta per espai de 75 anys, el màxim legal permés, a canvi que el Consell es comprometa a conservar la infraestructura en perfecte estat de funcionament.

I, per un altre costat, La Generalitat gestionarà l'activitat firal en règim de col·laboració públicoprivada, garantint la majoria de participació valenciana i de la mà d'un o més socis tecnològics triats mitjançant un procés de diàleg competitiu amb especialistes del sector.

La cessió de l'activitat a l'operador resultant del procés desencadenarà la dissolució de l'actual patronat de Fira València, que es compromet a continuar desenvolupant la gestió del recinte durant el període transitori, així com a garantir que el rescat de la concessió actual de l'entitat firal no genere drets indemnitzatoris.

Pense que la fulla de ruta queda aclarida i, ara ja, des d'ací, ho sabem tots, ¿val?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Interpel·lació a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, senyora María José Salvador Rubert, sobre la política general de la conselleria pel que fa als habitatges del barri José Antonio d'Alacant i la seua situació, que formula la diputada senyora Elisa Díaz González (GP Popular) (RE número 67.258, BOC número 193)

El senyor president:

Senyories, finalitzat este punt de preguntes al Consell, passarem al següent punt, que són les interpel·lacions.

En primer lloc, la interpel·lació a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, que formula la il·lustre diputada Elisa Díaz..., sobre els habitatges del barri José Antonio d'Alacant.

La senyora Díaz González:

Gracias, señor *president*.

Buenas tardes, señora *consellera*.

Le agradezco que venga a explicar este asunto, ya que los vecinos del barrio José Antonio de Alicante quieren y necesitan conocer cuál va a ser la actuación que se va a llevar en el barrio, cuándo y de qué manera.

El anterior Consell dejó preparada la situación para realizar la actuación integral en el barrio José Antonio de Alicante. Pero, desde que usted es *consellera*, los vecinos viven con incertidumbre, y viven con incertidumbre porque han ocurrido determinados sucesos que vienen acompañados por comunicados de su *conselleria* que traen consigo promesas incumplidas, promesas que parece que no llegan, contradicciones y mentiras.

Mire, en octubre de 2015 le pregunté al señor Boira, en una comparecencia que usted eludió, sobre la situación del barrio y que qué iban a hacer. La contestación fue: «No sé cuál es la situación del barrio. No conozco el barrio.»

A los presupuestos de 2016 presentamos una enmienda, en la que queríamos que se contemplara en los presupuestos de 2016 una partida para la rehabilitación del barrio José Antonio, pero esa enmienda ustedes la denegaron, y en los presupuestos de 2016 no aparece absolutamente nada.

Se ven sorprendidos en febrero de 2016 por unos acontecimientos, los techos de unas viviendas del barrio José Antonio se caen, y los vecinos salen diciendo que han escrito, han presentado varios escritos a Eige, y que nadie ha contestado.

Al día siguiente que se publicaran estos sucesos, salen ustedes y salen diciendo que van a llevar a cabo unas reformas urgentes, a la espera de un estudio que van a encargar a la Universidad Politécnica de Valencia para llevar a cabo una rehabilitación del barrio.

Una semana después, anuncian 3.735.000 para el barrio José Antonio, si bien se equivocan, y luego salen en junio, ya corrigiendo esa cifra y anuncian los 2.838.000 euros

Fue precisamente en junio del año pasado cuando debatimos en estas Cortes una proposición no de ley, a propuesta del Grupo Parlamentario Popular, en la que solicitábamos algo muy sencillo, y que usted estará de acuerdo conmigo, la actuación integral del barrio José Antonio, y que las obras se iniciaran en 2016.

Bien, a tal propuesta que no salió adelante con el voto solo favorable del Grupo Parlamentario Popular, todos los grupos parlamentarios restantes votaron en contra, pues las explicaciones que dieron fueron las siguientes: mencionaron el convenio que firmó por aquel entonces el presidente Alberto Fabra, con el Ministerio de Fomento y los presupuestos de 2015, esa inversión que se iba a hacer de 13,95 millones de euros. Eso lo mencionaron los grupos que la sustentan como *consellera*. Tachaban la proposición no de ley de innecesaria, porque ya había firmado usted otro convenio, el de 2,8 millones de euros. Dijeron que tenían constancia de las actuaciones de gestión con el ayuntamiento y que se habían iniciado, que habían anunciado esos 2,8 millones de euros, que decían que iban a iniciar las obras en 2016. Decían confiar en su compromiso, que iban a comenzar la obra, haciendo incluso una mención detallada de las obras que se iban a realizar, recordando el estudio encargado en febrero de 2016 –unos meses antes– a la Universidad Politécnica de Valencia, y que se preveía su entrega a finales de ese mes, junio de 2016. Repitieron varias veces que el compromiso de la *consellera* –de usted, señora *consellera*– se estaba llevando a cabo. Insistían que las obras que iban a iniciar en 2016 –el año pasado.

¿Quién mintió, señora *consellera*? ¿Ellos o usted? Quiero decir, ¿mintió usted diciéndoles a ellos que mintieran para que dijeran que las obras se iban a iniciar en 2016 o mintieron ellos por propia voluntad?

El caso es que les advertí que la proposición no de ley sí que era necesaria, porque en los presupuestos no había absolutamente nada. No se iba a hacer nada en 2016, a pesar de sus palabras y de su compromiso.

Además, había una resolución de la *conselleria* de hacienda sobre la generación de crédito para las actuaciones del plan de vivienda –salió el 19 de mayo; bueno, se publicó más tarde, es resolución de 19 de mayo– y ahí no salía para nada el barrio José Antonio. Era mentira. No iba a haber actuación en 2016.

Pero ellos confiaron en usted, en su compromiso. Y el tiempo me ha dado la razón y le ha quitado a usted la credibilidad. Porque mintió y les hizo mentir. Además, lo hizo sin tener en cuenta en absoluto lo más importante: las personas, las personas que están viviendo en ese barrio.

Lo peor es que pasa el tiempo sin novedad por su parte y llegamos a los presupuestos de 2017. También presentamos enmienda, porque aunque aquí sí que hay presupuesto concreto para 2017, 2.413.000 euros, son con trampa, porque para la anualidad de este año, tan solo hay 150.000 euros.

Y es muy grave ver que ustedes saben, conocen la situación de este barrio y no aprueban nuestra enmienda y ni siquiera intentan transaccionarla. Y digo que es muy grave porque, para entonces, ustedes ya conocían el contenido del estudio, de este estudio de la Universidad Politécnica de Valencia. Ustedes ya lo conocían y, aun así, ponen la irrisoria cantidad de 150.000 euros para rehabilitar el barrio José Antonio.

Este estudio dice que se debe de llevar a cabo una actuación urgente, de carácter urgente, porque no se puede asegurar la estabilidad de la estructura de las viviendas. Y da dos posibilidades: la de demoler y volver a construir, u otra que es más rápida, valorándola en algo más de cinco millones de euros. Esto ustedes lo saben en octubre de 2016, con los presupuestos de 2017 por delante. Y, sin embargo, en los presupuestos ponen 150.000 euros para 2017. Vergonzoso, señora *consellera*.

Esta es la pura realidad. Esa es su verdadera política, su prioridad. Ponen por delante destinar más de ochenta millones de euros a abrir agencias y televisiones innecesarias que a atender a las personas que más lo necesitan, a esas personas que ustedes venían a rescatar, abandonando a los vecinos del barrio José Antonio.

Tan solo cuando dimos a conocer ese estudio el concejal del Grupo Popular en el ayuntamiento y yo, Israel Cortés y yo, hace bien poco, tan solo, cuando damos a conocer este estudio, ustedes salen, y salen con un comunicado exactamente igual que hace un año, volviendo a anunciar los 2,8 millones de euros. Pero, ¿qué han hecho? Absolutamente nada, señora *consellera*.

¿Va a haber alguna actuación inmediata en el barrio José Antonio, de Alicante, aparte de la ya anunciada actuación inmediata en 5 viviendas, de las 524 viviendas que tiene el barrio, señora *consellera*? ¿Y cuál va a ser esa actuación, de ser alguna? ¿Cuándo han informado al ayuntamiento del contenido de este estudio? ¿Cuándo han informado al ayuntamiento para atender este asunto, la rehabilitación del barrio José Antonio? ¿Y qué conclusiones han sacado de esas reuniones, si es que las han tenido?

De nuevo, le agradezco que, tras mentir tan descaradamente como lo ha hecho, venga a dar la cara y contestar a las

preguntas que se hacen los vecinos del barrio José Antonio, de Alicante, o, por lo menos, así lo esperan, que usted conteste, que les diga, que les aclare qué van a hacer, dónde van a actuar, cuándo van a actuar, si va a haber realojos, cuánto tiempo van a tener que estar realojados. Todas esas preguntas son las que se hacen. Y espero que, si tanto le importan las personas, no haga de los vecinos del barrio José Antonio valencianos de segunda a los que no les da respuesta.

Nada más.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Ara, respondrà a la interpel·lació l'honorable consellera.

Consellera, quan vosté vullga. Si vol esperar-se a beure un poquet d'aigua...

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Senyoria, vosté, en la seua intervenció, parla que *lo dejaron preparado*, que *era sencillo*... En vint anys en govern vostés, vint anys, ¿necessitaven una esmena per a resoldre el problema, senyoria? (*Aplaudiments*) Però, vosté, ¿quina cara més dura que té!

¿Com és possible que vosté, AMB les responsabilitats que ha tingut en matèria d'habitatge –directora territorial d'Alacant, li he de recordar–, vinga ací a dir que el problema del barri Miguel Hernández se resolía en una esmena, ara, que estan en l'oposició? (*Aplaudiments*) Però, ¿açò què vol dir? ¿Açò què vol dir?

Mire, la política d'habitatge de la conselleria en este barri és molt clara: continuar donant els passos per a anar solucionant la problemàtica existent. És a dir, just allò que vostés no van fer en vint anys de govern. Perquè, ¿vosté se creu que cauen els sostres d'una vivenda en dos anys? ¿O serà d'un deteriorament de vint anys, en què vostés no han invertit en el manteniment d'eixe barri? Perquè vostés han estat governant vint anys i esta era la seua competència. ¿O és que ara les cases s'apuntalen i se deterioren en dos anys?

Vostés no han invertit en el manteniment i en la conservació del parc públic, senyoria. No han invertit un clau. I, per això, la situació, en estos moments, és la que és.

Sobre esta problemàtica, jo li he de dir que vosté va presentar, en març de 2016, una sol·licitud de documentació, que demanava còpia de tots els informes que hi havia en la conselleria sobre l'estat de manteniment dels habitatges del parc públic del barri Miguel Hernández.

Mosatros li vam dir que tenia quinze informes a la seua disposició. I no va vindre a retirar-los, tanta preocupació que té. Ja me preocupe jo també que vosté, havent sigut directora territorial d'urbanisme d'Alacant, no coneguera estos informes, tan preocupada que està d'este barri, i mos els haguera de demanar a nosaltres. No va vindre a per ells. O no li preocupa o ja els coneixia i, per tant..., o no volia tindre els informes, perquè és el que diuen eixes informes –que després parlarem d'eixos informes.

En març d'enguany, vosté va presentar dos sol·licituds de documentació, perquè ja no està ni coordinada amb vosté mateixa, que va presentar dos sol·licituds de documentació, vosté mateixa, demanant el mateix, en unes dies de diferència, en quatre dies de diferència.

Era l'informe de la Universitat Politècnica de València sobre els habitatges del barri. I, evidentment, vam respondre a les dos sol·licituds. I vosté va vindre dos mesos després, en el mes de maig va vindre vosté a arreplegar l'informe de la universitat politècnica.

A este respecte, el primer que li he de dir és que vam encarregar a la universitat este informe precisament davant la situació d'abandonament en què ens vam trobar en el barri, quan vam accedir a la conselleria. Perquè la primera pregunta que jo me vaig fer, com a consellera, va ser: ¿com és possible que n'hi hagen quinze informes del barri Miguel Hernández, que me'ls he llegit i diuen el que diuen, que és molt preocupant el que deien alguns d'eixos informes, i vostés no van fer res? ¿Com és possible? ¿Com és possible que vostés, tenint eixos informes, alguns des de l'any 1995, no actuaren, amb el que deien eixos informes? ¿Com és possible, senyoria? (*Aplaudiments*) ¿Com és possible?

Clar que vinc a donar la cara. Clar que vinc a contestar-li tot el que faça falta, tot el que faça falta.

Vosté ha fet referència a eixes preguntes, que va anar el secretari autonòmic, que té tot el dret d'anar. No me vaig escaquejar. Té tot el dret i les possibilitats d'anar, i jo no tinc per què dir si me disculpa o me deixa de disculpar –i vosté ho sap, però ja va voler muntar el número en aquella comissió–. I vosté va mentir. Perquè vosté va dir que en l'any 2015 La Generalitat tenia *diez millones destinados a ese barrio*. ¿Vostés tenien deu milions *destinados a ese barrio*, senyoria? ¿Vosté sap llegir els pressuposts seus? Deu milions de manteniment del parc públic en general, no deu milions per al barri Miguel Hernández. ¿On està escrit això, senyoria? A cap lloc. (*Aplaudiments*)

Jo, la veritat, li demanaria una miqueta més de rigor quan ve ací al parlament, li demanaria una miqueta més de rigor.

Allò era fals. Els deu milions eren falsos, perquè aixina està en el pressupost, que qualsevol pot mirar-ho. A més, en el programa n'hi havia 10,3 milions per a tot el capítol d'inversions de la comunitat, dels quals 8,7 eren per a reforma i manteniment d'habitatges, que vostés, per cert, s'havien gastat 400.000 euros. De la importància que tenien vostés i la importància que li donaven al parc públic, dels deu milions se'n van gastar quatre-cents mil.

Per tant, ja, en aquell moment, vosté intentava confondre la gent dient coses que no eren certes. I en això continua,

perquè, este mateix juny de 2017, vosté va dir a la premsa –transcriu el que deia la premsa; espere que fóra veritat, perquè era entre cometes–: «Se echó por la borda la inversión de catorce millones de euros que el PP dejó previstos para rehabilitar estas viviendas.»

Mire, senyoria, vosté té una falta de rigor absoluta ací. I això la veritat és que és un entrebanc per al debat parlamentari, que vosté tinga tan poc de rigor i se prepare tan poc les coses quan ve a este parlament. Ja ens haguera agradat disposar d'eixos diners per al barri, però no els van deixar, eixos diners no estaven. El que sí van deixar va ser set-centes vivendes buides en tota la comunitat en condicions d'inhabitabilitat, que estem resolent.

I quan el secretari autonòmic li va respondre que no constaven eixos deu milions, també li vam dir que anàvem a actuar al barri i que anàvem a estudiar, prèviament, quina era la millor solució per al projecte global. Perquè és que mos vam trobar damunt de la taula quinze informes, i vostés no van fer res. Hauríem de fer l'informe propi per saber quines actuacions anàvem a fer en el barri. I, per això, l'informe de la universitat politècnica, que també li vam avançar que l'anàvem a fer. Vull dir, *público y notorio, luz y taquígrafos*.

He de recordar-li que, a més, este govern –que tampoc vostés van fer– va firmar un acord amb el ministeri i l'ajuntament per impulsar una àrea de rehabilitació i regeneració urbana en el barri, en el marc del Pla estatal de foment de lloguer d'habitatges, rehabilitació edificatòria, regeneració i renovació urbana, 2013-2016, que l'anterior conselleria no va signar ningun acord amb el ministeri per a este barri, si tan important era per a vostés. Ni els deu milions ni els catorze milions, ni conveni amb el ministeri tampoc.

Concretament, nosaltres sí que vam signar, en octubre de 2015, un acord per a regeneració i renovació urbana en els edificis 5 i 6, a Alacant. L'ARRU preveu la rehabilitació de vint habitatges, amb un total, un cost, de 2,8 milions d'euros.

El primer pas a donar era la redacció del projecte. Però, en este cas, hi havia en marxa l'informe de la universitat politècnica; i, per tant, anàvem a esperar a la redacció del projecte a tindre l'informe de la universitat, per a no fer com vostés i acabar acumulant quinze informes i a no acabar fent res ni intervenint en el barri.

Altra cosa que ha fet esta conselleria i l'Eige: actuacions urgents en elements comuns del barri, en una inversió de 215.000 euros; i, per una altra banda, un pla d'intervenció integral sostenible, informant els veïns de quines són les bonificacions sobre les rendes en les vivendes –que tampoc les coneixien– i les noves que hem impulsat, fent campanyes de sensibilització i de conscienciació i de coresponsabilitat en es veïns del barri.

Concretament, vosté diu que *usted salió en prensa y fuimos a reformar las viviendas*. ¿Vosté pensa que nosaltres podem actuar dos dies després que vosté isca en premsa? ¿Quina celeritat tindria l'administració?

En primer lloc, després de l'informe de la universitat, va fer referència eixe informe a les vivendes que estaven en pitjors condicions i vam començar immediatament la contractació de la redacció del projecte, que es va aprovar en desembre

de 2016. Desembre de 2016, redacció del projecte. Posteriorment, licitació d'obres, que es van adjudicar a finals de març. I el contracte es va signar en maig. Les obres de reparació dels cinc habitatges més greus que indica l'informe van començar el 5 de juny, que consistixen, principalment, en reforçar els elements estructurals del barri.

A més, hem impulsat l'ARRU, estem redactant el projecte, en el qual no només anem a intervenir en eixos dos edificis, sinó també anem, en eixe ARRU, a estudiar i identificar quines són les actuacions que cal fer per actuar integralment en el barri.

Per tant, nosaltres hem fet un informe, hem actuat i hem reaccionat. Vostés, quinze informes, zero intervencions, zero actuacions en el barri Miguel Hernández, senyoria, que ja no se diu José Antonio. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuem amb la interpel·lació.

Té la paraula la il·lustre diputada Elisa Díaz.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Díaz González:

Gracias, *president*.

Mire, señora *consellera*, no salí en prensa; me ha entendido mal o es que no escucha. Salieron los vecinos denunciando la situación, que se habían caído los techos y que estaban escribiendo a Eige y que ustedes no contestaban. Salieron los vecinos. Y, al día siguiente, salieron ustedes. Es hemeroteca, lo puede consultar. No digo que saliera yo; salieron los vecinos y, a continuación, salieron ustedes.

¿Qué ha pasado también este año? Que salimos nosotros, dando a conocer el informe, el estudio de la Universidad Politécnica de Valencia, y, al día siguiente, salieron ustedes. ¿Habrían salido, de verdad, de no dar a conocer este estudio?

Miren, este es el informe del patronato de vivienda. Es de marzo de 2017. ¿Sabe lo que dice? Dice, «sobre el informe contratado por la *conselleria* de vivienda a la universidad, desconocemos el mismo, desconocemos el mismo», no tienen conocimiento del informe en marzo de 2017, después de varios meses que usted tenía ese informe en el que dice que es urgente actuar y siguen sin actuar.

Si es que aquí lo más importante es que las personas que viven allí están totalmente desamparadas. Y usted, que tiene la responsabilidad de actuar, no lo hace, señora *consellera*. Gobernar es priorizar, y usted no lo está haciendo. Están destinando millones a agencias y televisiones innecesarias y no a la rehabilitación de las viviendas de las personas que más lo necesitan, señora *consellera*. (*Aplaudiments*) Esa es la realidad.

Mire, en este informe dice más. Dice que ni tan siquiera participan en la comisión de seguimiento, que no les han invitado y que «nosotros no hemos sido informados de nada, para nada». ¿Esta es la actuación que usted cree que se debe de llevar a cabo con personas, en un municipio, en un barrio que..., personas necesitadas, que hay que realojarlas, que hay que hablar con ellas, y no tener en cuenta al ayuntamiento; no informarle absolutamente de nada?

Pero es que lo más importante, insisto, según el estudio que ustedes contratan, es necesaria una actuación urgente, una actuación que valoran, como mínimo, en cinco millones de euros, y eso lo hacen antes de los presupuestos de 2017. Y ustedes, en el presupuesto de 2017, ponen 150.000 euros. ¿Qué respuesta tiene usted a eso? ¿Qué respuesta tiene? ¿Volver al pasado?

Mire, el tema del convenio firmado en 2014, esos 13,95 millones de euros, no lo dije yo en ese debate de la proposición no de ley, lo dijeron los grupos que la sustentan como *consellera*, lo afirmaron ellos. ¿Cómo es posible que ellos lo afirmen y usted no lo sepa? Eso estaba, el presupuesto estaba, el convenio estaba, los informes estaban. De hecho, este estudio, la gran mayoría, digamos, el 70% de este estudio es recoger los datos y todas las obras que se hicieron en el barrio José Antonio en esos años del Partido Popular. Eso es este estudio. Yo no sé si lo habrá visto, a lo mejor lo debería de ver.

Mire, señora *consellera*, sea un poquito seria. Está usted gobernando, tiene usted la responsabilidad, estamos hablando de personas, personas que viven en ese barrio y que es verdad, hace tiempo que necesitan una actuación. Y que cuando la íbamos a hacer, ustedes llegaron y ustedes son los que tienen la responsabilidad. Llevan dos años gobernando y no han hecho nada más que mentir.

El año pasado dijeron que las obras se iban a iniciar en 2016 y era mentira, mentira. Y es que en este año tampoco se van a iniciar. Ahora dicen que se iniciarán en 2018, que ya veremos y qué obras se van a hacer. Porque se necesita un mínimo de cinco millones de euros, y usted está anunciando 2,8 millones de euros. ¿Qué actuación se va a hacer? ¿A cuántos vecinos va a llegar?

Son más de dos mil personas las que viven ahí. ¿De verdad a ustedes les importan las personas? ¿Iban a venir a rescatar personas? No, no, lo que hacen es abrir televisiones para rescatarse ustedes mismos y mantenerse en ese sillón, es lo que único que les importa, señora *consellera*.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Díaz.

Moltes gràcies.

La senyora Díaz González:

Ya puede decir aquí lo que le dé la gana. No le importa absolutamente nada. No le importan absolutamente nada las personas que viven en este barrio.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria. (*Aplaudiments*)

Consellera, per a acabar de respondre a la interpel·lació. Quan vosté vullga, consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

La veritat és que vosté crec que passarà la legislatura i no deixarà de sorprendre'm. A quantes persones arribarem? A moltes més de les que..., quan vostés governaven vint anys. (*Aplaudiments*) No se preocupe que a moltíssimes més, perquè sincerament escoltar-la és absolutament irracional. Absolutament irracional.

Mire, «que nosotros salimos en prensa»? Però (*inintel·ligible*) ... estem obrant. És que hem fet les intervencions greus que s'indicaven en l'informe. És que per primera vegada després de vint anys ahí tenim un informe i el govern reacciona. No com vostés. Mire, és que ací estan. Vosté se'ls ha llegit els quinze informes? És que estan ací els quinze informes, senyoria. Vosté se pot riure tot el que vullga, tant que li preocupen eixes persones que estan en el barri.

Mire, nosaltres no ocultem res. En seu parlamentària vam anunciar l'informe, vosté el va demanar, li'l vam lliurar. Els informes són per tindre informació i per prendre mesures i reaccionar. No són ni per a guardar en un calaix, que és on estaven estos informes que mos vam trobar en la conselleria i molt menys per a repartir-los a la premsa i generar alarma social, que és el que vosté ha fet en eixe barri, senyoria.

És el que vosté ha fet en eixe barri, per tindre un titular de premsa, un dia, quan la gent ahí ha de continuar vivint com fa vint anys que està vivint. (*Aplaudiments*) Irresponsable actuació la que vosté ha fet per un titular de premsa. Nosaltres estem per a buscar solucions, molt a diferència de vostés.

Sap què dia l'informe del 1995? Que els edificis estaven «en la fase final de su vida». En l'any 2003, els dien que havien d'intervindre de manera dràstica. En 2011, quan ja estava la seua síndica, antiga consellera, que no se queda a escoltar, va dir que ja estaven vostés setze anys en el govern, que se requerien 48 milions en el barri i que ho pressupostaren en 2012.

Hi havia una escala d'intervencions que començava en el nivell zero fins al nivell quatre. Sap on se van quedar? Al nivell zero, i van invertir 140.000 euros perquè no caigueren elements de les façanes al carrer. Eixa va ser la seua intervenció, senyoria. 2013, l'informe del laboratori Cytem, parlava de ruïna tècnica, demanava que s'informara l'Ajuntament d'Alacant, i no ho van fer. No ho van fer.

l el que és pitjor, el que és pitjor, senyoria, atenga, el que és pitjor, el que és pitjor, van parilitzar les actuacions adjudicades en 2014, per valor de 133.900 euros per falta de pressupost. Eixa va ser la seua actuació en el barri Miguel Hernández. Com perquè vinguen ací ara a donar lliçons. En

vint anys vostés han deixat en la ruïna i en l'abandonament absolut este barri.

L'informe de 2003. Este informe de 2003, que jo entenc que vosté també se'l deu conéixer, feia referència en el seu títol, «situació urbanística i social del barri José Antonio de Alicante» en el seu moment, i deia el següent: «Es un barrio residencial en zona de expansión, con un fuerte crecimiento de zonas residenciales de calidad media-alta, hacia la parte lindante con el mar. El sur del barrio José Antonio, lugar inmejorable para la construcción de vivienda libre y protegida.»

Quina era la seua política, senyories, en eixe barri? Què és el que pretenien en eixe barri vostés (*aplaudiments*)? Abandonar-lo, derruir-lo i construir vivendes de renda lliure. La seua política de l'especulació en matèria d'habitatge.

Nosaltres, poc a poc, amb totes les dificultats, anem invertint i poc a poc, són 500 vivendes, poc a poc anirem recuperant el barri, perquè la nostra política és diametralment oposada a la seua. Nosaltres no especulem amb la política d'habitatge. Nosaltres considerem l'habitatge i el tractem com un dret i el recuperem per a les persones.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general de la conselleria en matèria de proliferació de fauna silvestre a la Comunitat Valenciana, que formula el diputat senyor Emigdio Tormo Moratalla (GP Ciudadanos) (RE número 65.669, BOC número 187)

El senyor president:

Senyories, continuem amb el següent punt de l'ordre del dia, que és el número 8, que és la interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural pel Grup Parlamentari Ciudadanos. La interpel·lació la formula l'il·lustre diputat Emigdio Tormo.

Quan vosté vullga, senyor Tormo.

El senyor Tormo Moratalla:

Gracias, señor presidente.

Hombre, la verdad es que, después de tan apasionado debate, venir aquí, señora *consellera*, a hablar de conejos, de

ciervos y de cabras montesas me da casi un poco de prevención. En cualquier caso, vaya por delante que es necesario, bromas aparte, lo que les vamos a exponer desde el Grupo Parlamentario Ciudadanos.

Es pacífico, honorable *consellera*, el conocimiento que la fauna salvaje en la comunidad se ha multiplicado durante los últimos años, se ha incrementado de forma exponencial. Y ello ha acarreado gravísimos problemas y pérdidas a un sector que ya de por sí está duramente castigado. Como usted bien sabe, *consellera*, el sector agrario en los años ochenta era aproximadamente un 6,5% del producto interior bruto de esta comunidad, y ahora está en torno al 2,5% en el año 2017.

Los daños de las especies silvestres en los cultivos y en las infraestructuras agrarias han crecido alrededor del 30% durante el año 2016 –fíjese, solo en un año– dato que usted conoce perfectamente, y han causado pérdidas directas en torno a 26 millones de euros para los agricultores, y también ganaderos.

Según los datos oficiales de la *conselleria*, los suyos, sobre la evolución de capturas de animales silvestres, la presencia de algunas especies se ha duplicado, y en casos como el ciervo y el corzo casi se ha multiplicado por siete entre los años 2010 y 2015. Algunos de los datos de su *conselleria* nos informan de que las capturas de muflón se han incrementado en un 83%, cabra montesa 121%.

Arruí, que como usted sabe es una especie invasora que se introdujo en España en los años setenta, proveniente del norte de África, se ha multiplicado, se ha incrementado en un 997%. No tiene depredadores naturales. El ciervo, en un 163%. Y el gamo y el corzo, pues en un 180 y en un 146.

Y unos datos que son absolutamente sorprendentes. Mire, en el año 2011, se capturaron en la Comunidad Valenciana 12.400 y pico jabalís. En el año 2012, 14.000. En el 2013, 22.000. Y en el 2014, último año del que tenemos datos, 26.500. Eso es una auténtica plaga, que además lo devora todo, como usted sabe, se lo come todo, y causa unos daños absolutamente difíciles de soportar por el sector agrario en nuestra comunidad.

Tan es así que los sindicatos AVA-Asaja y la Unió, las cooperativas agrícolas le han pedido un plan de choque, un plan de choque que esta tarde ha salido varias veces aquí. Entre ellos, lo ha puesto también sobre la mesa mi compañera María José García. Unos planes de choque que alivien de alguna manera el impacto económico que tienen estas especies sobre la producción agrícola y ganadera.

Los perjuicios que causan las especies silvestres se producen en todos los cultivos, ya que en pocas horas pueden arrasar explotaciones enteras. Además, provocan serios destrozos en cosechas agrícolas y cultivos permanentes, en instalaciones de riego por goteo, en infraestructuras de todo tipo y transmiten enfermedades, como la sarna.

Como usted bien sabe, una de esas cabras que tenga la sarna se apoya en un árbol y cualquier animal doméstico, oveja, cabra, etcétera, que pase después por ahí, es muy probable que también contraiga la enfermedad.

Y también provoca accidentes de tráfico. Hace no mucho estaba viendo unas imágenes de la prensa en la cual venía